

STŘÍPKY PŘEPYŠKÉ FOTBALOVÉ HISTORIE S.K PŘEPYCHY

ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA

V měsíci máji roku 1832 začala se z gruntu stavěti nová škola. Nákladem jeho osvícenosti knížete pána Rudolfa Colloredo z Mansfeldu. Osadníci z Přepych, Záhornice, Dobříkovce, Mokrého materiál vozili a k ruční práci nápomocni byli. Řídícím učiteli Josefu Špačkovi, který se ujal zdejšího úřadu roku 1812, se splnil veliký sen. Byl-li Špaček dříve činný, tím větší byla horlivost jeho tu, neboť odměněn byl nejlepším místem učitelským na opočensku. Pověst o píli jeho rozhlásila se po celém okolí, a tak lidé zamožnější z daleka a široka syny i dcery své k němu do školy posílali. Mimo literární učení cvičil i kostelnímu zpěvu a hudbě na rozličných hudebních nástrojích, jsa sám dobrý houslista a varhaník. Pěstoval včelařství a zahradnictví. V české i německé mluvnici vyznal se dobře, též byl výborným počtářem.

Od těchto dob dnes již dávno minulých docházely pěšky do Přepych děti ze Záhornice, Očelic, Dobříkovce, Mokrého ba dokonce chodily i děti z Křivic, Bolehoště, Čánky a Zádolí. Pokrok však nešel za-

stavit, a tak v mnoha těchto obcích vznikaly i tam školy nové. Přesto se dodnes z těchto i mnoho dalších okolních obcí ba i měst do Přepych znovu vrací. Všechny je zpátky do Přepych vábí jedna společná vášeň „FOTBAL“!

O sto let později ...

V září roku 1932 nastupuje na přepyšskou školu učitel Jaroslav Kříž. Tento mladý učitel se narodil v nedaleké Dobrušce, a i jeho jméno figuruje roku 1929 mezi těmi, kteří v Dobrušce holdovali hře zvané kopaná. Fotbal se v Přepychách hrál již dříve, ale je to právě on, kdo s dalšími fotbalovými nadšenci dávají přepyšskému fotbalu pravidla a řád. V hospodě „STALETÁ“, která se stává i naším prvním útočištěm, zakládají klub S.K. PŘEPYCHY!

1933: VSTUPUJEME DO ŽUPY

Po schválení stanov „Zemským úřadem“ schvaluje Severovýchodočeská Župa Fotbalová „Jednací řád“ a 6. dubna 1933 povoluje SK PŘEPYCHY činnost. Než se rozběhnou soutěže, blíží se přepyšská pouť! Funkcionáři nelení a na pouť přilákají čerstvého vítěze II. třídy a nováčka I.B třídy, tým SK Dobruška.

Po vstupu do župy však přichází první „vystřízlivění“! Župa požaduje „zápisné“ 10 Kč za klub, 1 Kč za každého hráče, dále župní příspěvek 20 Kč, svazový příspěvek 100 Kč pro kluby s vlastním hřištěm a 40 Kč pro ostatní. Dále se musí platit poplatky za hlášení mistrovských utkání 10 Kč a přátelských utkání po 3 Kč. Dále se vyžaduje placení daně za každého platícího diváka 10 haléřů! Kluby v župě dále musí platit: soudcovský poplatek, zemskou dávku ze zábav, daň z úřadování, daň z hlavy, daň z obratu a poplatek za asistenci policie či hasičů. Než se převalí rok župa nás zařadí na „černou listinu“, jako klub, se kterým ostatní členové nesmí hrát!

HŘIŠTĚ U HRUŠKY

Za hřiště je určeno obecní pole, daleko nad Přepychami „U Hrušky“. No vlastně bylo zabaveno obecnímu policajtovi Janu Šabatovi, jehož synové fotbalu nejvíce fandili. Fotbalové hřiště nevzniklo hned, ale všichni museli odvést pořádný kus práce, aby si konečně mohli říct: „Máme hřiště!“ Tím opravdovým hřištěm se stalo v momentě, kdy byly konečně vztyčeny dřevěné branky! Ve chvíli, kdy jsme pomýšleli na postavení branek, zjistili jsme, že v naší pokladně je prázdná! Nevím, koho to tenkrát napadlo, ale rozhodli jsme se, že branky získáme v noci v lese!

Objevili jsme totiž vichrem vyvrácené borovice. Jak ale odlákat hajného co nejdál od místa, kde jsme je měli vyhlédnuté? Provedlo se to tak, že na opačné straně, asi hodinu od toho místa, začal jeden z nás v deset večer střílet jako posedlý. Hajný se přímo řítíl za domnělým pytlákem a my pak mohli klidně klády odvést! Prvý sportovní den se náš pan farář na nás sice zlobil, že jsme samá zábava a pro honění za „hříšnou kůží“ zapomínáme i na „Slovo Boží“, ale usmířil se. „No... slíbili jsme mu totiž, že z výtěžku našeho podniku dáme taky něco na farnost!“

POSVÍCENSKÁ NADÍLKA

O tom, že se fotbal hrál v Přepychách dávno před rokem 1933, pojednává příběh kapitána SK Dobrušky z roku 1922 Josky Barvíře.

Tenkrát jsme hráli také na posvícení v Přepychách. O poločase jsme vyhrávali už 3:0, když za námi přišel náš vedoucí mužstva FELIX. Celý blažený se holedbal, že nám domácí připraví posvícenské pohoštění, když je necháme vyhrát. Souhlasili jsme a Felix se celý tetelil, jak si pošmákneme. No, co se dalo dělat, prohráli jsme 3:4! Když jsme se pak před hospodou umyli v rybníce společně s kachnami

a husami, došlo na slíbené pohoštění. Sesedli jsme se k obrovskému stolu v toužebném očekávání posvícenských slastí pro naše mlsné huby. Konečně nám to hospodský přinesl.

V úžasu jsme pak všichni koukali na misku, ve které bylo dvanáct natvrdo uvařených vajec! Domácí funkcionáři se mezitím nenápadně vytratili, stejně jako ten bídák Felix! Který si to svoje vajíčko samozřejmě nevzal, nasedl do své třicítky Aerovky a ujížděl před námi jak o závod, trapem do Dobrušky!

1941: VÁLCE NAVZDORY

V Čánce sehraje dne 6. 4. 1941 naše obnovené mužstvo své první válečné utkání! Utkání SK Čánka-SK Přepychy (2:4) na hřišti našeho tehdejšího nejbližšího soupeře. Toho dne tak nastupujeme na hřišti mužstva z malé vesničky, jehož klub po válce nakonec zanikne, ale jeho předválečné výkony se stanou pro nás velikou inspirací!

Mužstvo SK Čánka vzniklo již 8.6.1932. Ustavující schůze se konala v hostinci pana Holance. Klubové barvy byly modro-bílé (bílé trenýrky s modrými lam-

pasy a bílá tílka s modrou hvězdou). Výbor SK Čánka doporučil svým hráčům: „Jeďte se podívat na zápasy do Opočna a pozorujte techniku hry kopané.“ První přátelské utkání tak hraje SK Čánka v srpnu v Lištovině s mužstvem Opočna, které je jen z části doplněné hráči prvního mužstva a prohrává 6:10! Odveta se koná na čánecké posvícení a dějí se věci. Před velmi hojnou návštěvou podávají domácí heroický výkon a první mužstvo Opočna odjíždí domů s potupným výpraskem: SK Čánka-SK Opočno 4:0!

1945: PRVNÍ POVÁLEČNÉ UTKÁNÍ

Skončila druhá světová válka. Kolem Staleté hospody svorně a slavnostně pochodují ruku v ruce přepyšští občané, členové nejrůznějších spolků, lidových názorových směrů a různých generací. Na první poválečné utkání odcházejí všichni za doprovodu „Přepyšské hudby“ a všech občanů na hřiště „U Hrušky“! Výsledek samotného utkání nebyl důležitý, ale přeci jen v dobrušském almanachu nalézáme informaci, že v prvním poválečném utkání porážíme Dobrušku 3:0! Za týden hrajeme odvetu v Dobrušce „NA DRNOVĚ“ a tentokrát prohráváme 3:5.

1947: KASA MATCH

S.K. Přepychy podařilo se získati na své hřiště výborné divizní mužstvo Náchoda, v jehož řadách nastoupí většina divizních hráčů.“ Fotbalové kluby si vydělávaly na živobytí velmi těžko. Jednou z možností, jak získat do klubové pokladny nějaké peníze bylo uspořádat tzv. „Kasa match“. Nyní se již asi nedozvíme, komu se podařilo přilákat a v jaké sestavě se nakonec představil na přepyšském hřišti „U Hrušky“ tehdy divizní, ale nedávno ještě ligový S.K. NÁCHOD! Lepšího klubu v Severovýchodočeské župě tehdy prostě nebylo! Utkání se konalo v neděli, a přestože bylo vše zajištěno, tak jak se má: Po zápase ve dvoraně „U Kupků“!

1955: PŘEPYŠTÍ VEJROSTCI

Slovo „dorostenec“, co to vlastně znamená? Jazykozpytci pro toto slovo mají několik výrazů, jako například adolescent, mládežník, teenager, nedospělec, nebo také vejrosteček. Pro mnohé z nás se při vyslovení tohoto slova vybaví vzpomínky na nejlepší fotbalové roky svého života.

No a jak to tedy bylo s těmi našimi prvními „VEJROSTKY“? Píše se rok 1955. Josef Groh podlehně naléhání Jiřího Sejkory a Josefa Šabaty. Vytahuje ze skříně dva míče a dokonce i sítě. Později vytahuje i pečlivě uložené staré fotbalové dresy. V Přepychách se po dlouhých letech zase bude čítat. Není to ještě na mužstvo dospělých, vždyť to jsou ještě „vejrostečci“. Zápal a nadšení pro stejnou věc nakonec přivede Josefa Groha k činu a on přihlašuje přepyšské mužstvo do okresního přeboru Dobruška.

V soutěži se nakonec objevují pouze tři mužstva. Sokol Přepychy a dvě mužstva z Nového Města, Spartak a Slavoj. Z dostupných materiálů je možné soudit, že se utkání tenkrát odehrála zřejmě takto: V prvním utkání hrajeme se Spartakem a dostáváme přiděl 1:13. V městském derby hraje Spartak se Slavojem 3:0. Nás tak čeká souboj se Slavojem a všichni jsou odhodlaní udělat vše pro to, aby to znovu nebyl debakl. Kluci ze sebe vydají maximum. Hrají na hranici svých možností, a nakonec Slavoj poráží 3:0! Hráči Jiří Sejkora, Jan Čtvrtečka, Josef Charvát, Josef Řízek, Václav Andrš, Jaroslav Brandejs, Vilém Groh, Jan a Josef Šabatovi, Jiří Jarkovský, Jaroslav „Herys“ Čuda, Milan Balažovič a mnoho dalších, tak vytvoří první fotbalovou partu, o které můžeme hrdě říci: „To byli ti naši první přepyšští VEJROSTCI!“

1965: ZLATÝ POHÁR

Myšlenka zrodila se o přepyšské pouti a uskutečnila se již o posvěcení! V prvním ročníku startovalo pět mužstev, o jedenáct let později startovalo rekordních 224 mužstev napříč celou republikou! Přispěl k tomu i článek v Československém sportu z roku 1965!

Vážení sportovní přátelé, hlásíme se Vám z našeho národního stadionu v Přepychách u Opočna. Za malou chvíli budete s námi sledovat finálové střetnutí turnaje neregistrovaných mužstev mezi JZD Všestary a JZD Přepychy, které se stalo ve zdejší obci vyvrcholením dvoudenních posvěcených slavností.

Milí přátelé, můžeme Vám s radostí sdělit, že o všechny hosty je v Přepychách postaráno skutečně výborně. V cisterně na mléko místní mlékařské prodejny byla přímo k šatnám přivezena teplá voda a přepyšský hostinský obětavě dodal několik čistých ručníků na utření. Piva, které prodává

pořádající sokolská jednota, je dostatek, pro vítěze jsou připraveny věcné i tekuté ceny, hlavně šípkové víno nejchutnější domácí kvality.

Ale nyní již musíme věnovat pozornost zelenému trávníku, na němž jsou již obě mužstva připravena k zahájení historického boje. Zvláště se těšíme na start přepyšského levého křídla Čudy, dnes trenéra registrovaného mužstva Přepych, bývalého divizního hráče Náchoda. Dodnes jsou ještě v živé paměti jeho dva góly, které Čuda před dvěma lety vstřelil nejlepšímu brankáři všech dob Františku Pláničkovi. Kopačky, ze kterých vletěl dvakrát míč do Pláničkovy branky, jsou zde v Přepychách chovány jako vzácná rekvizita a jsou občasným cílem fotbalových procesí.

Vážení posluchači, máme pro Vás příjemné překvapení. Podarilo se nám přivést k mikrofonu manželku jistého traktoristy, star-

tujícího v barvách Přepych. Dejte mi slovo: „Jsem nesmírně šťastná, že se ten můj muž už nejméně jednou strefil do míče. Doufám, že se stejným nadšením, s jakým kope míč, bude také chodit do sklepa pro uhlí.“

Ale nyní už musíme věnovat pozornost zelenému trávníku. Ozvala se píšťalka rozhodčího a první útok patří Všestarům. Rychlé, téměř devadesátikilové levé křídlo, s číslem 11 hraje traktorista Černý, je v nebezpečné blízkosti trestného území domácích, když tu zahřmělo nad stadionem vysokou fistulkou: „Táto, přihrej!“ To malá Černá, která přijela do Přepych společně s mužstvem a početnou obcí fanoušků v nákladáku na řepu, poskytla otci poslední taktické pokyny. Napínavý boj skončil vítězstvím mužstva JDZ Přepychy 7:3. Vyhrálo tak první ročník turnaje neregistrovaných družstev!

1970: PŘEPYŠSKÁ LÁVKA

Plakáty už několik týdnů v širokém okolí ohlašovaly: Tradiční jízda na kole po úzké lávce přes rybník se koná v Přepychách, v neděli ve 14:00 hodin. Tučným písmem bylo napsáno: „Pohostinsky vystoupí bratři Pospíšilové.“ Nic více a nic méně. To se zase jednou Přepyšáci vytáhli, říkalo se v okolních vesnicích i v okresním městě. Onu neděli se kolem vesnického rybníka, nedaleko kostela uprostřed návsi, tísnily stovky a stovky zvědavců. Mezi nimi i zasloužilý umělec Luděk Munzar a spolu s ním filmové herečky z Barrandova, které v nedalekém opočenském

zámku natáčely nějakou scénu pro celovečerní film.

Soutěžních disciplín a různých kategorií bylo více než dost. Místní reportér Tonda Tauchman vtipně a pohotově komentoval každou jízdu, pochopitelně, že zvláště tu nezdařenou.

Hodiny na venkovském kostele ukazovaly šestnáctou hodinu a desátou minutu, když přišla chvíle nanejvýš vážná a zodpovědná. Čas jako by se zastavil. Co sekunda – to půl věčnosti. Dlouho očekávaná chvíle největšího napětí je zde. Na vlastní oči uvidí,

na dosah ruky tu budou mnohonásobní mistři světa v kolové! Konečně se první ohlášený jezdec mihl kolem hlavního startéra. V myslích přítomných dochází k dilema? Je to Jindřich nebo Jan? ... Už jede, už se dostal na lávku. Ujel asi dva metry a žbluňk do vody! Než se stačil vzpamatovat, vyjel druhý. Netrefil se na lávku a už ho přijala kachní voda.... vjel přímo do rybníka! Milí přátelé vesnického sportu a legrace. Co vám mám povídat. Byli to bratři Pospíšilové? Byli. Jeden přímo z Přepych a druhý z Bolehoštské Lhoty.

1971 Čermná nad Orlicí: BITVA O PŘEBOR

Vážení a milí, zdravíme Vás přímo ze hřiště. Před našimi zraky právě vbíhají na suchý, vodou nezalitý trávník hráči obou mužstev, vedeni svými kapitány, domácím Hovorou a hostujícím Bartoňem. Matematika je jasná! Kdo vyhraje postoupí! Domáci

i hosté nastupují v klasickém rozestavení čtyři, tři, tři. Krásné počasí přilákalo mnoho fotbalových nadšenců a troufáme si říct, že místní pořadatel utkání brzy u pokladny vyvěsí zaprášenou a dlouho nepoužitou ceduli s nápisem VYPRODÁNO! Domáci fa

noušci věří, že i přes nepovedené jaro se mužstvo v rozhodujícím utkání zvedne, spoléhají se především na svého ostrostřelce Hovoru! Hosté z Přepych se spoléhají na kolektivní výkon, a především na skvělou formu. V minulém kole to poznali hráči z Lukavice, kteří si z přepyšského hřiště odvezli krutých třináct kousků! V bráně spoléhají na zkušeného Václava Štefanidese. Obrana bude hrát ve složení Zdeněk Heinz, Jiří Mervart, Petr Bartoň a Josef Vostřez. V záloze hrají Karel Bureš, Josef Kovaříček a Josef Moravec. V útoku nastupují Jan Jelen, ostrostřelec Ivo Šabata a nejzkušenější hráč Jiří Kopecký. Přepyšské mužstvo vede zkušená trenérská dvojice Josef Kovaříček starší a Jiří Sejkora.

Bitva konečně může začít! Jde se na to! Fanoušci hostujícího mužstva o sobě dávají hned vědět! Jestli vidíme dobře, vytahují nějaké tyče a něco rozbalují! Poznáváme předsedu klubu Jaroslava Čtvrtečku a ve slušivém kloboučku s ohromnou černobílou přepyšskou vlajkou to je Pepa Groh, duše přepyšského klubu! V klubku fanoušků vidíme další hráče i zasloužilé bardy, jestli vidíme dobře, převažují přepyšští dorostenci. Tamhle stojí Bohouš Čtvrtečka, Jarda Jelen, Pepa Hejzlar, Jenda Macháček, Honza Škalda a další, no a támhle ve předu není to tam maličký „Mariňo“?

Hvzď rozhodčího a už ten balón sviští, jako na cvičišti. Míče se ujímá domácí záložník, postupuje s ním dopředu, ale tam ho hned bravurně zastaví

hostující kapitán Bartoň! První minuty utkání nabízejí pěknou podívanou. Prostě, dá se na to koukat! Chvilí mají navrch domácí, vzápětí se k míči dostávají hosté, míč putuje po ose Bartoň – Kovaříček – Šabata a „Gumák“ střílí bohužel vedle! Domácí začínají mít mírně navrch. Hostující obrana se snaží eliminovat jejich útoky, ale marně. Netrvá dlouho a domácí oslavují střelce Hovoru, který střílí krátce za sebou hned dvě branky. Je zle! Tolik očekávaný zápas o všechno a je ztracen! Mužstvu Přepych se však ještě do poločasu podaří vstřelit kontaktní branku! Naděje žije!

Netušíme, co se odehrává o přestávce, ale do druhého poločasu nastupuje přepyšské mužstvo ještě urputnější a odhodlanější! Najednou jsou to hosté, kteří prověřují kvality domácího brankáře. To je snad jiné mužstvo! Přepyšská obrana je najednou jako skála, 19-ti letí mladíci Vostřez a Mervart i o pár let starší Bartoň s Heinzem už Hovoru, ani nikoho jiného k ničemu nepustí. Záložníci Kovaříček, Bureš i Moravec bojují jako lvi a zásobují přepyšský útok jednou skvělou přihrávkou za druhou. Útočníci Jelen i Kopecký pak vysouvají na Ivo Šabatu, který potvrzuje svoji fotbalovou kvalitu a otáčí vývoj utkání a střílí vyrovnávací postupový GÓL a vzápětí přidává ještě pojistku! První poločas je rázem zapomenut. Hostující fanoušci vytahují další transparenty a zběsile jimi mávají! Náhle je tu konečný hvzď rozhodčího! Konec, tečka, hotovo! Oni to dokázali!

VOŘECHOVKA

V roce 1976 zásluhou Miroslava Bašeho, Josefa Hajdíka a za podpory předsedy JZD Přepychy Ing. Jana Hovada vstupuje na fotbalovou mapu nové fotbalové mužstvo. V zemědělské lize se v prvních sezónách mužstvo rozkoukávalo, aby nakonec za svého šestnáctiletého působení čtyřikrát skončilo druhé a v sezóně 1985/1986 soutěž zcela ovládlo.

ZLATÁ ÉRA DOROSTU

Časem se muselo přijít k poznání, že v dobře vedeném dorostu se skrývá budoucnost každého klubu a tím i celé kopané. Dlouhodobá práce s mládeží se začíná projevovat v kategorii dorostu. Bilance přepyšského dorostu roku 1972 byla neskutečná: 20 vítězství, 2 remízy a skóre 105:14! Bohužel podzim 1972 i jaro 1973 již to takové nebylo, a tak se o historický postup do krajské I.A třídy, ke které měla tato generace velmi blízko dočkali až jejich následovníci!

Mužstvo dorostu vstupuje do sezóny 1977/1978 remízou v Doudlebách! Poté však přichází neskutečná série 7:0, 2:0 České Meziříčí, 7:1, 3:1, 5:1, 6:0, 4:0, 5:0 Vamberk, 5:1! V „Jiskře Rychnovska“ se týden co týden objevují jména Šidlikovský, Jelen, Kovaříček, Vondřejc, Rejzek V. a Rejzek M., ale to není jenom o střelcích branek, tenhle tým má v bráně prakticky nepřekonatelného Lud'ka „LUISE“ Otčenáška a další kluky, kteří tvoří jeden velký tým, který jde od začátku za svým cílem, který nepřekazí ani remíza v Černíkovcích 1:1. V posledním zápase podzimu do Přepych přijíždí dru-

hé mužstvo tabulky z Dobrušky a my vítězíme 2:1! Po podzimu tak máme šest bodů náskok! Na jaře nám cestu komplikují „B“ týmy Kostelce (0:0) a Týniště (1:2), týden na to prohráváme doma i s Lípou (0:1) náš náskok je rázem pryč. Tohle mužstvo však následujících pět utkání vyhrává se skórem 30:1! V posledním utkání v Dobrušce vítězí 4:1 a poprvé v historii přepyšské kopané slaví naše mužstvo postup do kraje!

Přepyšští dorostenci hráli v krajských soutěžích neuvěřitelných pět let! Po sestupu v roce 1983 málokdo věřil, že by se v dohledné době přepyšští dorostenci mohli někdy do kraje zase vrátit. V roce 1979 se mužstva žáků ujímá Václav Zeman a jádro tohoto mužstva o tři roky později již pod trenérem Milanem Fryntou bojuje o druhé místo v okresním přeboru. V závěru soutěže poráží Rychnov i Dobrušku, ale nakonec končí těsně čtvrté! Následující sezónu 1984/1985 přichází spanilá jízda, která končí znovu postupem do krajské I.A třídy! Přepyšští dorostenci jsou znovu mistři okresu!

1981 Borohrádek: Vzhůru do I.B třídy!

V roce 1981 postoupili naši muži do I.B třídy a díky Víťovi Rohlenovi staršímu si ten poslední krok můžeme přiblížit tak, jak jej zaznamenal (foto je ze sezóny 79-80). Všechna poslední utkání byla velmi těžká. Jedno z nejtěžších bylo ve Žďáru, ale výsledek 4:1 mluví za všechno! Zbývalo nám tedy „udělat“ Petrovice a Borohrádek. Petrovice nakonec doma o vlásek vyšly, ale? Rozhodne se až v tom Borohrádku. Lepší skóre mluví jednoznačně pro Opočno. Stačila by tedy remíza. Není proto divu, že je o utkání velký zájem nejen přepýšských fanoušků, ale především opočenští čekají, jak to dopadne?

Stav utkání po naší neproměněné penaltě je dlouho 0:0. To nám ještě stačí! Jen, aby se neudělala chyba. Běží už 81. minuta, když nařizuje rozhodčí ŠVAILER rohový kop proti nám. Údajně bez dotyku našeho hráče. Nabíhá útočník z Borohrádku a 0:1! V tu dobu se ani největší optimista nemohl domnívat o vyrovnání. Nemožné se ale stalo skutkem. Nově nastoupivší hráč JOSEF „Burák“ BRANDEJS měl rozhodující kus štěstí a po svém sólu skóroval! Drama však nebylo ještě u konce, v 87. minutě nařizuje hlavní rozhodčí proti nám pokutový kop! Těžko popsat pocity těm, co nebyli u toho. Domácí střelec se rozbíhá a posílá ostrou ránu na jednoho z hrdinů zápasu LUĐKA „LUISE“ OTČENÁŠKA, tehdy dvace-

tiletého gólmana, který v rozhodujícím momentu předvádí bravurní zákrok a penaltu chytá!

Všichni hráči skutečně bojovali a po obdržené brance otevřeli hru, a to bylo rozhodující. Na tyto krásné okamžiky budou jistě dlouho vzpomínat. Deset let v okresním přeboru pokoušeli jsme se, a to téměř vždy na špici, ale vždy jsme to „nedotáhli“ do konce. O to je právě tento postup cennější! Přepýšské mužské fotbalové mužstvo je poprvé v historii mužstvem krajským!

Po dvouletém působení v I.B třídě mužstvo sestupuje zpět do okresu. V následné sezóně se v okresním přeboru poprvé střelecky prosazuje osmnáctiletý mladíček JIŘÍ „Štěpka“ ŠTĚPÁNEK a s ním začíná příběh o úspěchu, o kterém se našim fotbalovým průkopníkům ani nesnilo, ale o tom zas někdy přiště...

Závěrem bychom rádi poděkovali všem, kteří nám poskytli a poskytují své archivní materiály. Děkuje-me.

Jiří Jelen

90 LET

16:30 SK PŘEPYCHY vs FC ČESKÉ MEZIŘÍČÍ

SK PŘEPYCHY 1913 vs FC ČESKÉ MEZIŘÍČÍ 2023

staré garly 40+

90 LET SK PŘEPYCHY

SOBOTA 24.6.2023

od 13:00 setkání bývalých hráčů a příznivců SK

od 9:00 turnaj v malé kopané
od 13:00 zápasy přípravek a žáků
od 15:30 utkání bývalých hráčů 35+

Doprovodný program,
bohatá tombola,
spousta jídla a pití ...

©Mirus

Vzpomínky i zábava

